

De Vrijbrief brengt u elke twee maanden nieuws over levens- en maatschappijbeschouwingen als het objectivisme en het libertarisme.

HET NIEUWE WERELDWIJDE PROPAGANDA OFFENSIEF VAN DE SOVJET-UNIE

De communistische leiders in het Kremlin zijn op de korte-golf een nieuwe engels-talige wereldomroep begonnen, toen de geheime diensten van de Verenigde Staten en de Nato niet op hun hoede waren.

Daar zij 24 uur per dag uitzenden, is het directe concurrentie voor de BBC, de Voice of America en Radio Free Europe. Radio Moskou's nieuwe wereldomroep wordt gepresenteerd door mannen en vrouwen, die gekozen zijn voor hun bijna perfecte uitspraak van de Engelse taal. De uitgezonden programma's lijken veel op die van de BBC en de Voice of America, doch het nieuws en de aktuele zaken worden op Moskouse wijze geïnterpreteerd.

Amerikaanse experts, die de nieuwe wereldomroep bestuderen, meldden dat de programma's van Radio Moskou door op strategische punten in de Sovjet Unie, de Oost-blok landen en Cuba geplaatste zenders worden uitgezonden. Deze nieuwe Sovjet zenders, die eind september 1978 in werking gesteld werden, kunnen stemgeluid naar de meeste werelddelen uitzenden, ook naar Noord en Zuid Amerika.

Behalve deze nieuwe wereld omvattende engels-talige uitzendingen zijn er nog regionale uitzendingen van Radio Moskou, welke in 64 talen gericht zijn op landen in Oost Europa, West Europa, Afrika en Azië.

De "afluisteraars" van de VS rapporteren, dat sinds het begin van de wereldomroep, Radio Moskou erg selectief te werk is gegaan betreffende het uitgezonden nieuws. De Russen hebben het b.v. steeds over de dalende dollar en de slechte economische situatie in de VS. Schandalen in de Amerikaanse regering worden ook aan de kaak gesteld. Om engels-talige luisteraars aan te trekken, presenteert Radio Moskou o.a. een "top tien hit lijst" van russische en Amerikaanse liedjes en zenden zij verhalen uit over linkse Amerikaanse en Engelse popsterren, acteurs en "zwarte militanten". Een paar keer hebben de Sovjets de uitzendingen van de Voice of America overgenomen, waaringuerrilla aanvallen op de Rhodesische en Nicaraguaanse regeringen werden gerapporteerd.

Volgens de door de CIA vergaarde informatie gebruiken de Russen tussen de 40 en 50 zenders om hun engels-talige programma's over de wereld uit te zenden. Het materiaal, dat door de Sovjet Unie gebruikt wordt, is waarschijnlijk het modernste ter wereld en is op het ogenblik in staat de sterkst mogelijke radio-signalen te produceren.

Men vreest, dat door dit materiaal het Kremlin een funeste voorsprong heeft genomen in de strijd om de ether-golven. Uit de sterkte van de russische radio-signalen kan men afleiden, dat de Russen nu in staat zijn alle Amerikaanse en Engelse stations te "overzenden", waardoor de BBC en de Voice of America niet meer te horen zouden zijn.

-/2

++++
Ieder mens heeft een onvervreemdbaar recht op zijn eigen leven, vrijheid en eigendom. De aantasting van de rechten van de mens primair bestaat uit het initiëren - of uit de bedreiging tot initiëren - van geweld tegen het individu.
++++

Rusland geeft nu een record bedrag van \$2 biljoen per jaar (en waarschijnlijk het dubbele daarvan) aan deze massale wereld propaganda uit om de image van de VS en onze wil om ons te verzetten tegen collectivistische overheersing te vernietigen. De nieuwe, engels-talige wereld wijde radio uitzendingen maken deel uit van deze operatie. De CIA heeft bovengenoemd bedrag in een recent rapport aan het House Intelligence Committee genoemd.

Dit nieuwe Sovjet offensief is een aanval op de engels-talige uitzendingen, om de andere zendstations te overheersen c.q. te elimineren.

Vertaald uit Washington Dateline.

NEDERLAND VANDAAG

De niet succesvolle zakenman wordt getolereerd; omwille van de werkgelegenheid wordt hij van subsidie voorzien. Maar de succesvolle zakenman, de man die dingen maakt die de mensen graag willen hebben, is bijna een misdadiger.

Wie solidair wil zijn met de armen, moet kapitalist worden; want alleen de kapitalist kan de omstandigheden scheppen waarin de armen het beter kan krijgen.

WIJ	WENSEN
<u>MARGARET</u>	<u>THATCHER</u>
HEEL	VEEL SUCCES

He who would be well taken care of must take care of himself.

Het volgende artikel werd gepubliceerd in Dagblad De Telegraaf op 31 januari jl.

Het gevaarlijke ideaal dat leidt naar dictatuur

door J. G. HEITINK

AMSTERDAM, woensdag

Vandaag nog een paar opmerkingen over mijn onderwerp van afgelopen zaterdag dat onder meer ging over de gevaren van de ontarding van de democratie. In onze tegenwoordige tijd is het mode te spreken over en te streven naar een gedroomde samenleving waarin iedereen gelijk is, gelijke beslissingsrechten heeft, (vrijwel) hetzelfde verdient als de anderen en in elk geval niet meer onder het juk van „het moeten presteren” behoeft door te gaan.

In het moderne neo-marxistische jargon heet het, dat de mens zich dan zal hebben „vrijgemaakt”, „bevrijd” van de dwang (van gezagsverhoudingen, zelfs in de gezinnen of bij het onderwijs en de noodzaak tot presteren) waaruit de tegenwoordige samenleving is opgebouwd. De mens — man en vrouw — is dan zoals het heet geëmancipeerd.

Hersenschim

Maar voor de zoveelste maal wil ik herhalen dat deze droom nooit zal uitkomen en dat heel dat moderne denken en drammen niets anders is dan het najagen van een utopie, van een hersenschim. Maar intussen heeft dat najagen van de gelijkheid in de westelijke industrielanden al geleid tot een sterke vergroting van aantal en omvang van de bevoegdheden van de overheid. Politieke partijen, de socialistische voorop, hebben hun kiezers beloofd zoveel „streven naar gelijkheid en nivellering” in hun politiek te doen dat zij toen ze eenmaal in de regering zaten, dat streven alleen maar konden waarmaken door steeds meer dwangmaatregelen van bovenaf.

We zijn in ons Westen al ver afgedwaald van de oude marxistische stelling dat de werknemers recht hebben op het „volle produkt” van hun werk. De „progressieven” zijn al veel verder en praten al over iemands recht op een passende levensstandaard, ongeacht wat hij doet uiteraard. De staat moet dat dan maar waarmaken, d.w.z. de staat moet betalen ook aan degenen die niet willen werken of die alleen werk (willen) verrichten waarvoor normaal gesproken beslist niet zoveel wordt uitbetaald als het gegarandeerde inkomen dat men aan alle mensen denkt te geven. En omdat de staat, afgezien van wat winsten van staatsbedrijven, zelf niet verdient, moet dat geld komen van ofwel belastingen of degenen die in het economische proces werkzaam zijn, ofwel van de bankbiljettenpers, ongeacht de inflatie die dat zou meebrengen.

Dit soort theorieën, utopieën, fantasieën eigenlijk, poogt men in onze tijd van bepaalde „progressieve” zijde te slijten en altijd wel zijn er mensen die door deze droom van gelijkheid worden aangetrokken, vooral als ze er beter van zouden worden. En altijd ook zijn er wel de door jaloezie bezetenen, die degenen die het veel beter hebben dan zij, wel eens op een veel lager niveau gebracht willen zien.

Maar wanneer de heer A. tweemaal zoveel werk verzet als de heer B., hetzij in hoeveelheid, hetzij in belangrijkheid of verantwoordelijkheid, dan zal deze meneer A. er in de praktijk de brui aan geven wanneer hij nog maar dezelfde beloning zou ontvangen als meneer B. Daarom werkt die utopie van de gelijkheid niet en zal zij nooit werken. Loon naar werken is iets dat in de menselijke natuur is ingebakken en geen modern „progressief” gezever over streven naar mentaliteitsverandering in dit soort zaken kan daar iets aan veranderen.

Evenwel: juist omdat de macht van de overheid voortdurend toeneemt, neemt ook de mogelijkheid van dwangmaatregelen toe. Wij zijn er nu gelukkig nog ver vanaf dat de overheid iemand zou kunnen dwingen een bepaald soort werk te doen op een bepaalde plaats en tegen een door die overheid vastgestelde beloning. Maar in extremis — het nationaal socialisme en het communisme zijn er levende voorbeelden van — is een overheid met teveel macht daar wel toe in staat.

Paradox

En dus zien we hier een merkwaardige paradox: terwijl het erom begonnen is (althans in theorie) ieder mens, iedere burger in de samenleving zogenaamd gelijke kansen, genivelleerde inkomens, een gelijkheid in dit en in dat opzicht te geven en zoals het heet ook de kans zijn persoonlijkheid te ontplooiën, bereiken de najagers van dat ideaal dat niet met vrijwilligheid maar alleen via dwang. Waar moet die dwang vandaan komen? Jawel, van de overheid. En dus leidt dat hele streven naar een „geëmancipeerde” maatschappij, een maatschappij dus zogenaamd zonder noodzaak om te moeten presteren en zonder economische zorgen (?) alleen maar tot de grootst mogelijke overheidsdwang, tot dictatuur in al haar verschrikkelijke vormen.

En de tragedie is dan ook dat degenen die nu onze vrije samenleving willen vervangen door zo'n utopistische maatschappij en die in het algemeen bepaald geen dictatuur zouden willen, eenvoudig niet inzien dat met een wetmatige zekerheid hun ideaal juist tot zo'n dictatuur zal leiden. De praktijk van onze eeuw leert dat de scheiden pas van de ogen plegen te vallen wanneer het te laat is.

WEGENS REDAKTIONELE OMSTANDIGHEDEN WAS HET ONMOGELIJK DEZE VRIJBRIEF OP DE GEPLANDE DATUM TE LATEN VERSCHIJNEN.

DE ARBEIDSWAARDELEER VAN MARX - NIET ERNSTIG

De meest voorkomende arbeidswaardeleer - erg geliefd bij de vakbonden en niet vreemd aan de theorie van John Maynard Keynes - is de opvatting, dat alle arbeid waarde schept, ook het graven van putten, die men daarna weer dichtgooit. De klassieke arbeidswaardeleer, inclusief die van Marx, was dat alle waarde door arbeid geschapen wordt, hetgeen natuurlijk niet hetzelfde is als en zelfs een heel stuk geloofwaardiger dan de eerstgenoemde theorie.

Volgens Marx is de waarde van een produkt gelijk aan de hoeveelheid arbeid, die erin belichaamd is. Die hoeveelheid wordt gemeten door de arbeidsduur. Dit wil niet zeggen, dat een luie stoelenmaker meer waardevolle stoelen maakt dan zijn vlijtige concurrent, die veel minder arbeidstijd per stoel nodig heeft.

De waarde wordt wel "gemeten" door de arbeidstijd, maar niet door de arbeidstijd, die in een concreet geval besteed werd aan het maken van een specifiek exemplaar van een produkt. Marx stelt, dat de waarde van een produkt-eenheid gegeven wordt door de "sociaal noodzakelijke abstracte arbeid" voor een eenheid van dat produkt.

Elk uur concrete arbeid kan volgens Marx uitgedrukt worden als een bepaalde hoeveelheid "standaard-arbeid". Zo zou men bijvoorbeeld kunnen stellen, dat een uur arbeid van een uurwerkmaker precies evenveel eenheden standaard-arbeid bevat als negentig minuten arbeid van een automonteur. Men kan evengoed zeggen, dat een kilometer spoorweg over bergachtig terrein precies zoveel standaard-kilometers bevat als twee kilometer spoorweg over vlak terrein.

Laten wij ons echter niet het hoofd breken over die abstracte standaard-arbeid. De sociaal noodzakelijke arbeid nodig voor het maken van een eenheid van een produkt wordt gedefiniëerd in termen van de gemiddelde tijd nodig om in een bepaald land, in een bepaalde periode een eenheid van dat produkt te maken. Welk gemiddelde? Welk land? (wat is een land in het kader van deze definitie?) Welke periode? (hoe vindt men de wetenschappelijk relevante periode?) Wanneer zijn twee dingen eenheden van hetzelfde produkt? (Zijn twee schoenen met hetzelfde model, maar de ene groen en de andere geel, eenheden van hetzelfde produkt?).

Verwacht van Marx geen antwoorden op deze vragen; u zult ze niet vinden. Dit fundamenteel begrip van de marxistische economie is bij nader inzien niet meer dan wat woordenkramerij.

Maar het doet er allemaal niet toe. Immers, volgens de marxisten maakt de arbeidswaardeleer het mogelijk "in een socialistische maatschappij" aan "rationele, collectivistische planning" te doen. Dit is echter klinkklare onzin.

In een markteconomie maken de individuen, bedrijven en organisaties hun plannen op basis van de marktprijzen. Die prijzen laten hun toe ongelijksoortige dingen "appelen en citroenen" te vergelijken en zo de beste, goedkoopste weg te ontdekken voor het bereiken van een welbepaald doel. Maar in een socialistische economie zijn er geen markten en dus ook geen marktprijzen. Sommige marxisten beweren nu dat de centrale planning toch mogelijk zal zijn, omdat men in plaats van in marktprijzen in arbeidswaarden zal kunnen rekenen, vergelijken en plannen.

Dit is absurd. De voornaamste taak van de planners zal erin bestaan te beslissen hoeveel tijd aan de produktie van elk gewenst produkt moet worden besteed, welke categorie van arbeiders, geschoolde of ongeschoolde, men voor dat werk zal inzetten, onder welke onstandigheden zij zullen moeten werken, met welke methoden en met welke machines. Die beslissingen zouden zij moeten nemen op basis van arbeidswaarde van elk gewenst produkt, d.w.z. op basis van de gemiddelde arbeidstijd, die nodig is voor elk produkt.

Het is echter duidelijk, dat de planners zelf door hun beslissingen zullen bepalen hoeveel de gemiddelde arbeidstijd draagt die besteed wordt aan de produktie van elk produkt. Zij zullen zelf bepalen hoe lang hun meter is: men kan zich indenken hoe rationeel hun planning wel zal zijn!

Wanneer Friedrich Engels schrijft, dat "de gemeenschap (d.w.z. de socialistische staat) snel kan uitrekenen hoeveel arbeidsuren er in een machine belichaamd zijn" en dat "de gemeenschap moet ontdekken hoeveel arbeid noodzakelijk is voor elk consumptiegoed", dan verliest hij blijkbaar uit het oog, dat planning op de toekomst gericht is, en dat de vraag niet is hoeveel tijd men in het verleden nodig had om iets te produceren, maar wel hoeveel tijd men er in het vervolg aan zal wijden.

De waarheid is, dat het begrip "sociaal noodzakelijke arbeid" en dus ook het begrip "arbeidswaarde", als het al op een deftige manier gedefiniëerd kan worden, alleen maar een niet-arbitraire betekenis heeft in een vrije markteconomie. En daarin heeft het alleen een academisch, geen economisch belang.

F.v.D.

GLORY TO COME

"Why are you wasting your time praying?" a Russian commissar demanded of an old peasant kneeling at the roadside. "You should be working in the fields for our glorious Communist state".

"Our glorious Communist state is what I'm praying for" the old man explained.

"And I suppose years ago you prayed for the Tsar-and look what happened to him" said the Commissar. "Exactly" came the reply.

ADVERTENTIES

THE WORLD GOLD ASSOCIATION

Wat doet de World Gold Association?

- zij steunt en vergroot de rol van goud als een zekere en veilige vorm van geld.
- zij beschikt over een onafhankelijk documentatie centrum over goud en aanverwante zaken.
- bij speciale gelegenheden en minstens elk kwartaal wordt een bulletin uitgegeven, dat onder meer investeringsmogelijkheden in goud aangeeft.
- zij brengt kopers en verkopers bij elkaar door gebruik te maken van een grote relatiekring en een specifiek adressenbestand.

Wat betekent dat voor u?

- wij kunnen u helpen aan alle informatie m.b.t. goud.
- wij ondersteunen u door het promoten van gezond en waardevast geld.
- u kunt abonnee worden en regelmatig ons bulletin ontvangen. U leest dan het laatste nieuws over goud en daarmee samenhangende investeringen.
- industrie en beleggers kunnen bij elkaar gebracht worden.

LIDMAATSCHAP

Er zijn verschillende klassen van leden om diegenen, die een groter belang hebben in goud de mogelijkheid te bieden de W.G.A. en dus haar doelstellingen meer te steunen.

Sponsors	\$500.-- per jaar
Ondersteunende leden	\$250.-- per jaar
Gewone leden	\$100.-- per jaar

Alle leden ontvangen onze plaquette met onze gouden regel: He who has the gold makes the rules.

World Gold Association
P.O. Box 4129
Lausanne
Zwitserland

STEUN DE VRIJHEID

- Wordt donateur van het Libertarisch Centrum;
- Werf nieuwe abonnee's voor De Vrijbrief;
- Werf nieuwe donateurs voor het Libertarisch Centrum;
- Door uw medewerking kan de Vrijbrief snel een maandelijks uitgave worden;
- Bezoek de kring-bijeenkomsten.

ADVIEZEN VOOR U

Ervaren adviseurs kunnen u en uw bedrijf behulpzaam zijn bij:

- beleidsbepaling
- organisatie-verbetering
- opvolgings-problemen
- fusie en overname begeleiding
- personeelsproblemen
- communicatie verbetering
- gesprekspartner
- interim management

Wij werken op persoonlijke basis. Wij maken geen dikke rapporten, maar zorgen met u dat de verbeteringen ook daadwerkelijk worden ingevoerd. Zwitserse en/of nederlandse adviseurs zullen u ter zijde staan.

Bel of schrijf ons voor een vrijblijvende afspraak:

CODOWELL S.A.
P.O. Box 30
1095 Lutry
Zwitserland
Tel.: 021 - 39 29 18

WERK MEE AAN DE VRIJHEID

Wordt actief lid van een lokale kring, die eens per maand bijeen komt en discussieert over mogelijkheden om tot VRIJHEID te komen.

Er zijn kringen gevormd in Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht. Binnenkort zullen ook de kringen Heerlen en Haarlem bijeenkomen.

Geef u op bij:

Het Libertarisch Centrum
Postbus 5747
Amsterdam 1007 AS
Tel.: 020 - 44 27 37

INDIEN U BELANGSTELLING HEEFT OM EEN ADVERTENTIE TE PLAATSEN IN ONZE VRIJBRIEF, NEEMT U DAN CONTACT OP MET DE REDAKTIE VOOR PRIJZEN EN NADERE INLICHTINGEN. WIJ HEBBEN OOK BELANGSTELLING VOOR DIEGENEN, DIE EEN Z.G. RUIL-ARTIKEL WILLEN PLAATSEN IN DE VRIJBRIEF.

DE VRIJE MARKT IN EEN ONVRIJE ECONOMIE

Iedereen heeft te maken met investeringen

Een investering is iets waarin je geld stopt om verwachte (of gewenste) resultaten te behalen. Deze resultaten zouden kunnen zijn:

- kapitaalgroei;
- toekomstig inkomen;
- een combinatie van bovenstaande.

Omdat deze resultaten altijd ergens in de toekomst vallen, is het een feit, dat: ER GEEN 100% VASTE EN VEILIGE INVESTERINGEN BESTAAN. Banken en bedrijven kunnen failliet gaan, goederen kunnen gestolen of in beslag genomen worden, valutas kunnen inflatie hebben of devalueren, vastgoed kan waarde verliezen of gekraakt worden, etc. In elke investering zit risico en meestal is het zo, dat hoe ho het verwachte resultaat, hoe hoger het risico.

U wilt zo groot mogelijke resultaten met zo klein mogelijke risico's. Om dit te bereiken willen wij u in dit artikel een methode in vijf stappen aangeven.

Hoe gaan wij daarbij te werk?

1. Zoek uit wat u echt bezit. Of zoals dat in de V.S. heet: bepaal wat u "waard" bent (bezittingen min schulden).

2. De volgende stap is, na te gaan wat voor een investeerder u bent. Wij gaan van drie types uit; een indeling hoofdzakelijk gebaseerd op de tijd die men kan en wil besteden aan zijn beleggingen, waarbij ook naar het risico gekeken wordt.

Om een indeling te geven:

- een INVESTEERDER is iemand, die zijn of haar kapitaal investeert en er dan weinig meer aan doet. Hij zal per jaar nauwelijks een verandering in zijn beleggingen aanbrengen. Hij zal hoogstens zijn beleggingen bekijken wanneer hij gedwongen wordt zijn belastingformulier in te vullen.
- een HANDELAAR. Dit type is constant bezig nog betere investeringen te zoeken. Per week worden dingen verkocht, gekocht en gewisseld. Soms zelfs per dag.
- een HANTEERDER is een tussenvorm van bovenstaande twee. Hij heeft niet de tijd of interesse om vaak te veranderen, maar wil wel een aantal keren per jaar gebruik maken van mogelijkheden, die de beleggingsmarkt biedt.

3. Verdeel uw porte feuille in drie delen:

- een vast gedeelte. Dit gedeelte bestaat uit investeringen waarin u de komende jaren geen verandering aanbrengt. Het is een veilige, solide belegging, waar u altijd op terug kunt vallen.
- een variabel gedeelte. Dit bestaat uit beleggingen bedoeld om gebruik te maken van goede kansen op de markten. Die kansen doen zich een paar keer per jaar voor en moeten dan ook gebruikt worden.

- een speculatief gedeelte, waarin u (eventueel) geld stopt. U verwacht een hoge opbrengst van een riskante belegging.

Om het allemaal op een rijtje te zetten volgt hier een schema, waarin het allemaal eens cijfermatig gekombineerd wordt:

	vast	variable	speculatief
Investeerder	80%	20%	0%
Hanteerder	50%	40%	10%
Handelaar	30%	50%	20%

4. Bepaal nu de konkrete investeringen.

Koop goud, munten, valuta, goederen, aandelen, obligaties, zilver, vastgoed, opties deelnemingen in nieuwe projecten, etc. Elk van deze investeringen heeft andere risico's en verwacht resultaat. In de toekomst zullen wij dit verder uitwerken.

Overweeg of het voor u zin heeft om geld te lenen (hetgeen risico-vergrotend werkt) om met belastingsubsidie een zogenaamd hefboom effect te krijgen.

5. Spreid uw beleggingen geografisch. Om in de Paastijd aktueel te blijven: leg niet al uw eieren in één mandje.

Vertrouw dus niet op één landje, zodat al uw kapitaal niet in één keer afgepakt kan worden. Omdat geografische spreiding zeer individueel is, heeft het niet zoveel zin om er hier diep op in te gaan.

Eventueel wil ik echter uw persoonlijke situatie bekijken om u met het bovenstaande te helpen. Een reële mogelijkheid hiervoor vindt u in de "Belegertjes".

BELEGGERTJES

- Als u een gouden Kruggerrand in België of Zwitserland koopt, scheelt dat 4% B.T.W.

- Heeft u ook al een studeerkamer om uw belastingaftrek te vergroten? Vergeet dan ook niet de bonnetjes voor uw "studieboeken" en de Vrijbrief te bewaren.

- Het strengste bankgeheim ter wereld. Sinds 1 maart bestaat in Oostenrijk een bankgeheim, dat door de wet gegarandeerd wordt. Dit bankgeheim wordt zelfs niet geëvenaard door de (niet meer nieuw te openen) zwitserse nummerrekening. In tegenstelling tot Zwitserland hoeft men zich bij het openen van een bankrekening, of effecten in depot, niet te legitimeren. Geen enkele nieuwsgierige kan daardoor iets over u te weten komen, want u kunt elke naam of code gebruiken bij het openen van een rekening.

- Die hēel oude aandelen van rond 1900, die grootmoeder op zolder heeft, zijn vaak niets meer als aandeel waard. De bedrijven bestaan meestal niet meer. Echter door verzamelaars zijn ze vaak erg gewild. Uw redakteur is in ieder geval zeer geïnteresseerd.

Ir. L.H.M. Jongen

LIBERTARISME

De sociologische definitie:

de samenlevingsvorm, waarbij alle relaties tussen mensen op basis van vrijwilligheid geschieden.

De economische definitie:

de maatschappijvorm, waarbij het individuele eigendom en de vrijwillige ruil van goederen en diensten de basis van het economisch handelen vormt.

De juridische definitie:

de maatschappijvorm, die gebaseerd is op de elementaire mensen rechten nl. recht op eigen leven, vrijheid en eigendom.

De psychologische definitie:

de samenlevingsvorm, die alleen door het handhaven van de elementaire mensenrechten een beperking stelt aan de ontplooiing van de mens.

De criminologische definitie:

de maatschappijvorm, waarbij slechts gedrag, dat schade toebrengt aan de ander of zijn eigendom, als strafbaar stelt. (geen misdad zonder slachtoffer)

De relationele definitie:

de samenlevingsvorm, die gebaseerd is op de erkenning, dat de mens een handelend wezen is.

De ecologische definitie:

de maatschappijvorm, waarbij het individuele eigendom het gebruik van de aarde door de mens bepaalt.

EVEN REKENEN

Een van onze leden, een kleine ondernemer, schreef ons de volgende suggestie, die, alhoewel totaal onwettig, toch de moeite waard is om hier te vermelden, om aan te tonen hoe slecht onze geleide economie met al zijn sociale wetjes draait.

Deze ondernemer maakte de volgende regeling met een van zijn gehuwde sekretarissen.

Bruto salaris per maand	f 2.500,--
Netto salaris na sociale lasten en belasting	f 1.480,--

De sekretaresse wordt ontslagen en een W.W. uitkering aangevraagd, die f 1.250,-- netto per maand bedraagt.

De sekretaresse blijft volledig werken, behalve de tijd nodig voor haar meldingsplicht, maar die tijd haalt zij in de avonduren in. Want boven de uitkering van f 1.250,-- van de W.W. ontvangt zij nog f 800,-- zwart. Haar netto salaris is nu f 2.050,--, dus een verhoging van f 570,-- per maand op de toestand voor haar z.g. ontslag.

De ondernemer is ook vreselijk tevreden. Hij moest voordien f 2.500,-- betalen plus f 530,-- sociale lasten, wat op f 3.030,-- uitkomt. Hetgeen betekent, dat hij nu i.p.v. f 3.030,-- per maand, slechts f 800,-- zwart betaalt en een winst maakt van f 2.230,-- per maand op één werknemer. Dit is op jaarbasis f 26.760,--.

Wij kunnen ons voorstellen waarom deze zaken steeds vaker en steeds ingenieuzer worden bedacht en het wordt tijd, dat de kleine ondernemer zijn tijd weer kan gaan spenderen aan produktieve zaken en niet aan deze negatieve, onwettige manieren om toch nog het hoofd boven water te kunnen houden.

ATLAS SHRUGGED

De vorderingen bij het maken van de film over dit fantastische boek zijn goed. Het blad "Frontlines" heeft een prijsvraag uitgeschreven waarbij u kunt voorspellen wie de belangrijke rollen zullen gaan spelen. Degene, die het beste voorspelt wie de rollen van John Galt, Dagne Taggart, Hank Rearden, Francisco d'Anconia, James Taggart, Eddie Wellers, Wesley Mouch en Ragnar Danneskjold spelen, wint de complete serie boeken van Ayn Rand.

TIEN JAAR LIBERTARISME

In "Individual Liberty" merkt Dave Walter op, dat de Libertarische Beweging in 1969 begonnen is en nu dus 10 jaar onderweg is. In die tien jaar zijn er veel mislukkingen, maar ook veel resultaten geweest.

Kunnen wij nu zeggen, dat wij nu dichter bij de vrijheid zijn dan tien jaar geleden?

Eén ding is echter zeker: er is nu een Libertarische Beweging. Erg pril welliswaar, maar dergelijke zaken ontwikkelen zich altijd langzaam.

Wat zal die beweging de komende tien jaar presteren? Zullen wij intellectuele, sociale, economische en politieke triomfen beleven? Of zal het ons alleen maar lukken om de vrijheidsvlam brandend te houden met de hoop, dat toekomstige generaties haar kunnen gebruiken om de strijd te winnen.

In 1969 kwam de slogan "Vrijheid in onze tijd". Dave Walter stelt, dat de gebeurtenissen van de volgende tien jaar definitief zullen beslissen of die slogan werkelijkheid wordt voor ons, of, dat het een van die jeugdige fantasieën was, waarvoor wij nooit de moed hadden om ze waar te maken.

De volgende tien jaar..... alleen wij kunnen, ieder individueel, besluiten wat zij voor de libertarische zaak zullen brengen!

Inderdaad "Vrijheid in onze tijd"????